

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză
Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

În fața nedreptăților

Anumite ziare și reviste din capitală își fac o deosebită plăcere de a trata din când în când cu o vădită tendință chestiunea salariilor preoției de mir și ale consilierilor dela centrele eparhiale ortodoxe, urmărindu-se un scop bine determinat. Din felul cum se tratează unilateral această chestiune este evident, că se tinde spre discreditarea ierarhilor și a consilierilor ortodocși în ochii preoției, prezentându-i de egoiști și de oameni, cari se îngrijesc să-și mărească retribuțiunile proprii, prin scurtarea preoției. Prin aceasta voiesc să țasă intrigă și să asmuță preoția contra mai marilor ei, pe motiv, că pe când preoților se reduc salariile în mod considerabil, pe atunci celor dela centrele eparhiale, în special ale consilierilor, li se dau pe nedrept salarii prea urcate, și aceasta din banii rușiți din salariile preoților. Se afirmă apoi, că vladicii și consilierii au stăruit cu ocazia votării bugetului pe 1932 să se ia acești bani din sărmanele salarii ale preoților și să li se dea lor, apoi că tot acești consilieri și-au asigurat gradații, deși după lege nu ar avea drept la ele. Mai spun, că

calculul lefurilor fiecărui cleric nu l-a făcut Ministerul Cultelor, ci Eforia Bisericeii ortodoxe, în baza art. 24 al Legii de organizare a Bisericeii ort. și că tot Eforia a făcut repartizarea acestor sume pe funcțiuni etc.

Vom răspunde la toate.

Cu toate că acești domni știu bine că lucrurile stau cu totul altfel, totuși spre a-și ajunge scopul scriu astfel, ca să producă în sufletul preoției o stare de spirit ostilă față de ierarhia bisericească și față de centrele eparhiale. Ei voiesc să turbure armonia sufletească dintre turmă și păstor, conduși de lozinca „betevoi păstorul și se va risipi turma”, ca apoi infiltrând anarhia în suflute să-i aducă la acțiuni, cari nu cadreză cu chemarea de propoveduitori ai Evangheliei lui Hristos între oameni. Și dacă cei lesne crezători vor lua de bune toate câte le cetesc, ușor se poate să-și peardă echilibrul sufletesec necesar la o acțiune rodnică pe teren religios-moral.

Este doar știut, că nici ierarhii nici consilierii ortodocși nu au cerut decât dreptul ce li se cuvine după lege, pe seama lor și a preoției. Este adevărat, că în bugetul pe 1931 nu s'au acordat gradații consilierilor, prin ceea ce li s'a făcut o mare ne-

dreptate, contrar dispozițiilor categorice ale legii. S'a șters în mod arbitrar un drept prevăzut în Legea de Armonizare din 1927, Anexa VII, tabloul B. numerii 15, 17, 19, 21, care lege s'a aplicat până în 1930 la toate cultele, iară în Ardeal era un drept câștigat de 50 de ani și mai bine. La intervenția unor anumite persoane ostile centrelor eparhiale s'au șters gradațiile consilierilor ortodocși, pe când consilierilor (canonicilor) bisericeii gr. cat. și rom. cat. li s'au menținut. În 1932 s'a reparat numai nedreptatea făcută în 1931 și altceva nimic mai mult.

Deși acele ziare știu foarte bine, că statul nu a pus la dispoziția Eforiei ajutorul global conform legii și deși știu, că în bugetul pe 1932 sumele prevăzute pe seama cultelor s'au dat cu state — iară nu global — cum se poate vedea din bugetul tipărit, totuși afirmă cu mult cinism că «repartizarea sumei s'a făcut de Eforia Bisericeii ortodoxe». Deci încă un neadevăr.

Nu e adevărată nici afirmația, că consilierii ortodocși ar avea și alte servicii retribuite. În Ardeal cel puțin nu au nici o slujbă (în alte eparhii nu știu cum va fi situația), decât numai slujbe onorifice, împreunate cu multe în-

datoriri și răspundere. De când Bisericeii ortodoxe i s'au făcut reduceri de personal așa de dureroase — în special la centrele eparhiale — consilierii ca sfetnici ai erarhilor au de îndeplinit o muncă intensă pentru conducerea treburilor atât de complexe și multiple pentru îndrumarea vieții religioase-morale, în fața influențelor curentelor distructive și păgubitoare vieții și siguranței statului. Biserica nu se poate lipsi de acești consilieri, căci problemele de păstorie ale bisericeii sunt așa de multiple — în timpul de desagregare sufletească de astăzi, — încât numărul lor ar trebui înmulțit, iară nu redus. La centrele eparhiale din Ardeal se simte lipsa puterilor de muncă necesare pentru o activitate normală și conformă cu cerințele de păstorie cerută de ziua de astăzi. Salarul ce li s'a atribuit este un drept justificat și legal pentru a trăi conform poziției lor sociale.

Este dureroasă reducerea salariilor preoției la sume așa de derizorii, și trebuiesc făcute toate eforturile pentru îmbunătățirea salariilor acestei preoții tratată atât de mașter de toți guvernării, și în special din partea Dlui ministru de finanțe.

Este adevărat, că salariile

FOIȘOARA

Din vecinătatea ortodoxă

Intrucât zilele acestea urmează a se lua iară în discuție și probabil a se vota în sfârșit legea învățământului teologic pe baza noului organizări, credem că nu e de prisos a aduce din vecinătatea ortodoxă câteva date din cadrul aceluiași preocupări. În

Grecia

s'a legiferat pe baze noi tocmai la sfârșitul anului expirat învățământul teologic. Deși școlile teologice de sub conducerea bisericeii grecești n'au caracter superior (universitar) cu toate acestea programul de studii este aproape identic cu cel al facultății din Atena. Durata studiilor este în seminarii de 5 ani. În școli se poate intra cu gimnaziul sau în baza școlii de învățători.

Iată programul orar al învățământului (teologie):

MATERIA	Cursul (anul)
Franceza și oratorii bisericeii I. II. III. IV. V.	
franceze (ore) 4 4 3 2 —	
Psihologia	— 2 —
Enciclopedia teologiei	— 1 —
Istoria Vech. și N. Testament 1	— — —
Geografia sfântă 1	— — —
Introducere în c.N. Testament 1	— — —
„ „ „ V. „ „	— 2 — —
Comentar la N. T. (Fapte)	— 1 — —
„ „ „ „ (Sinopticii)	— 2 — —
„ „ „ „ (Ev. Ioan)	— — — 2
„ „ „ „ (Ep. Pavel)	— — — 2
Comentar la Vechiul Testament (Facere, Eșire, Psalmi, Proverbe, părți alese)	— 2 — —
Comentar la V. T. (Profeții)	— — — 2
Istoria bisericească p. I.	— — — 2
Istoria bisericeii p. II.	— — — 2
Cateheză	— 2 — —
Dogmatică p. I.	— 2 — —
Dogmatică p. II.	— — — 2
Apologetică și Polemică	— — — 3
Simbolică	— — — 1
Patrologia	— — — 2
Părinți ai bisericeii	— — — 1

Hrisostom «Despre preoție»	2	—	—	—
Retorică bisericească p. I.	—	2	—	—
Retorică bisericească p. II.	—	—	2	—
Exerciții omiletice	—	—	—	2
Pastorală	—	—	—	1
Catihetică	—	—	—	1
Practică pt serviciu bisericesc	—	—	—	1
Drept bisericesc p. I.	—	—	—	1
Drept bisericesc p. II.	—	—	—	1
Liturgică	—	—	1	—
Introducere în filosofie	—	—	—	5
Deci materii teol. Total ore: 7 10 11 15 25				

Sârbia

În statul vecinilor sârbi școlile teologice sânt înființate de biserica în înțelegere cu consiliul patriarhal. Ele sânt conduse direct de biserica. Forțele didactice sânt instituite de autoritatea bisericească. Cu mijloacele materiale contribuie statul în bogată măsură. Sumele necesare bisericeii sânt vărsate direct în «cassa» bisericeii. Statul s'a obligat a contribui la îmbunătățirea stării materiale a bisericeii, iar biserica este liberă a-și înființa instituții de caracter religios, școli de pictură bisericească, de cântare și muzică, școli iconografice, precum și

alte institute cu caracter filantropic. O preocupare mai recentă este în biserica sârbă codificarea dreptului bisericesc, iar din legiurile mai de de seamă desprindem cea prin care se recunoaște deplină autonomie (spirituală) bisericeii sârbo-ortodoxe.

Bulgaria

Grija pe care statul bulgar o poartă păstorilor de suflete, o dovedește îndeajuns următorul tablou: Numărul preoților ortodocși este în Bulgaria 2275, la un număr de 4 milioane și jumătate credincioși. Dintre preoți, deși 766 au pregătire elementară (moralistă) și formează la salariizare categoria III, primesc totuși un salariu începător de 2000—2900 leva lunar; categoria II-a o formează cei cu studii medii, cari iau un salariu începător de 2500—3000 leva lunar; iar categoria I-a o formează cei cu studii universitare cu 3000—4000 leva lunar. În timpul din urmă se depune mult efort pentru ca biserica să-și creeze o bancă proprie, iar statul făgăduiește sprijinul necesar. Mai recent biserica a început să ia un avânt

preoției s'au redus în mod considerabil prin aplicarea celor două curbe speciale, dar aceasta nu s'a făcut — cum spun cei ce vreau să bage zizanie — la cererea centrelor eparhiale ca să întregască salariile ierarhilor și ale consilierilor, deoarece e clar și limpede, ca pe când diferența dintre salariul preoților din 1931 și 1932 face o sumă ce trece peste 100 milioane, atunci sporul acordat la gradațiile consilierilor pe 1932 față de anul 1931 este de circa 5 milioane. Repartizată această sumă pe cele 17 eparhii ortodoxe revin asupra unei eparhii circa 300.000 Lei. Admitem, că această sumă s'ar fi reținut din reducerea făcută la salariile preoților, și în acest caz nu s'ar ajunge la suma așa de mare, cum este diferența dintre salariile preoției din 1931 și 1932.

De pildă suma aceasta repartizată la cele 741 parohii din Arhiepiscopia ortodoxă a Sibiului, ar reveni o reducere de circa 400 Lei anual de fiecare preot sau 33 Lei lunar. Diferența de salar a unui preot față de anul 1931 este de circa 2—3000 Lei, deci aceasta nu poate rezulta din gradațiile la leafa consilierilor.

Nedreptatea cea mare ce se face preoției este, că aceste două curbe speciale se aplică numai ei, și nu și celorlalți slujbași ai statului.

Ceea ce este mai surprinzător în atitudinea numitelor ziare este faptul, că se ocupă numai de situația consilierilor Bisericii ortodoxe, nu însă și de a celorlalte culte. Intenția de a critica și ataca Biserica ortodoxă este deci evidentă.

De ce nu se arată, că pe când la eparhiile ortodoxe personalul dela centru s'a redus aproape la jumătate, așa încât s'au desorganizat serviciile, atunci la celelalte culte reducerile de personal au fost minime, încât azi au un personal mult mai numeros. Pe

când la ortodocși au rămas câte 3 consilieri de eparhie, atunci la greco-catolici și romano-cat. au rămas câte 10 și 6 consilieri (canonici), cari toți au aceeași leafă cu gradații ca și în 1931, deși fiind celibatari, nu au greutățile familiare ca cei ortodocși, cari sunt căsătoriți. De ce se contestă dreptul la gradații, — prevăzut în lege — al consilierilor ortodocși, iară al celor gr.-cat. și rom.-cat. nu? Din cauza canonicilor uniți prea mulți s'au redus salariile preoților uniți în proporție mai mare ca al celor ortodocși, pentru că din suma repartizată bisericii unite în proporția sufletelor s'a dat prea mult centrelor eparhiale. Aceste centre nu au voit să facă reduceri de personal așa de mari ca Biserica ortodoxă, ceea ce a adus cu sine, ca personalul centrelor eparhiale unite să consume sume mult mai considerabile decât cel dela eparhiile ortodoxe. Salariile personalului dela cele 5 centre eparhiale unite, — luate în bugetul pe 1932 fac în total 8.686.477 Lei, — deci mai mult de a opta parte din întreg bugetul bisericii unite. Din această sumă salariile celor 31 canonici fac 5.358.200 Lei, — cam a șasa parte din salariile celor circa 1530 preoți uniți. Dacă biserica unită și celelalte culte neortodoxe făceau reduceri de personal suficiente, nu se ajungea la salarii așa de reduse la preoți. Și că este așa, ne-o spune textual raportorul legii curbei speciale în expunerea de motive: «această lege se aduce din cauză, că cultul unit și cele minoritare nu au făcut reduceri de personal suficiente».

Este deci foarte limpede, că cultele neortodoxe prin atitudinea lor au contribuit în primul rând la reducerea așa de simțitoare a salariilor biete preoțimii. Deși acest lucru este bine cunoscut ziarelor numite, cu toate acestea se ocupă cu vădită pasiune de intrigi pentru destrămarea înțelegerii dintre ierarhii și preoții Bi-

sericei ortodoxe, paremi-se pentru a face jocul celorlalte culte, în situație mai privilegiată.

Am scris aceste șire pentru a atrage atențiunea celor interesați, spre a nu da crezământ glasurilor de sirenă al ziarelor, cari și-au făcut o meserie de a ataca cu orice prilej instituția Bisericii ortodoxe, pentru a o discredita în ochii credincioșilor și slujitorilor ei și pentru a o abate dela calea ei bine determinată de întemeietorul ei Isus Hristos.

Cine are urechi de auzit să audă.

Cele două surse ale moralei și ale religiei

In marginea unei cărți de Bergson

Marele reprezentant actual al filosofiei intuiționiste, autorul vestitei lucrări, «*Le problème de Dieu*», continuatorul lui Henri Bergson la Collège de France, Edouard Le Roy, anunțase cândva, acum câțiva ani, o carte, în care puternicul său înaintaș avea să precizeze consecințele sistemului său filosofic pe teren religios și moral. Această carte a apărut.¹ Ea este de un interes pasionant nu numai pentru cercurile cu preocupări filosofice și metafizice independente, ci și pentru oricine caută să adâncească credința noastră străbună, să și-o reprezinte, să o formuleze și s'o prezinte în lume cu principii și metode din larga mișcare culturală a timpului.

Filosofia bergsoniană în general aduce, după părerea mea, puternice confirmări științifice creștinismului. Totuși catolicii o combat ca pe una care se opune filosofiei tomiste, filosofie ce în biserica romano-catolică are caracter de dogmă. Protestanții

¹ Le Deux sources dela morale et de la religion, par H. Bergson, Paris, Alcan.

dimpotrivă iubesc filosofia bergsoniană, o socotesc ca pe un fruct ieșit din ideile Reformei și o pun, unde simt trebuința, în slujba teologiei lor. Profesorul de teologie sistematică protestantă dela Universitatea din Strasbourg, *Fernand Ménégoz*, a scris chiar anul trecut *Réflexions sur la problème de Dieu*, à propos de cartea lui Edouard Le Roy, pe care am amintit-o; el face o captivantă analiză a diferitelor atitudini bergsoniene, ce coincid perfect cu atitudinile creștine și le întăresc. Cu toate acestea nici pentru protestanți, filosofia devenirii a lui Bergson nu are prețul care era de așteptat să-l aibă. Nu are de exemplu valoarea pe care a avut-o pentru ei, până mai ieri, kantismul. (Se știe că teologia protestantă a fost înfeodată mai mult de o sută de de ani filosofiei lui Kant. Din această cauză, ea a căzut în antropocentrism și iluzionism, contra cărora s'a reacționat viguros în ultimul timp, mai ales prin sistemul lui Karl Barth). Aceasta din pricină că principiile religioase, pe care bergsonismul le aduce, intraseră de mult în teologia protestantă prin acel părinte al ei, care a fost Schleiermacher. Din acest punct de vedere, am putea spune că după Schleiermacher, Bergson a venit pentru protestanți *post festum*.

Foarte pe scurt, acestea mi se pare că sânt pozițiile celor două mari confesiuni apusene în fața filosofiei lui Bergson. Din punct de vedere al ortodoxiei noastre, ce am putea să spunem?

Imi aduc aminte că pe când eram elev al seminarului Sf. Andrei din Galați, părintele profesor Alexandru N. Constantinescu, actualmente la București, încerca uneori, în lecțiile de Dogmatică și Apologetică, să aducă în sprijin și unele elemente din filosofia bergsoniană. Intr'adevăr, alături de Poincaré și de Boutroux, Bergson a dat o lovitură de moarte materialismului științific,

nou. În urma stăruinței mitropolitului din Sofia apare publicația periodică «*Creștinism și filosofie*» cu scopul de-a dovedi că creștinismul posedă forțe inepuizabile. Dintre studiile apărute deja, amintim:

1. Materialismul ca teorie cosmică,
2. Dostoievski și Evanghelia,
3. Ortodoxia și bolșevismul,
4. Scopul vieții,
5. Marxismul și religia
6. Nietzsche ca filosof, poet și șarlatan,
7. Știința și credința în filosofia contemporană,
8. Religia naturalistilor,
9. Carol Marx ca om credincios.

Amintim în afară de acestea dintre ultimele lucrări mai de seamă: «*Dreptul matrimonial sovietic*» studiu datorit distinsului profesor universitar Tankoff.

Polonia

Biserica ortodoxă din Polonia suferă încă urmările prozelitismului îndrăzneț al romano-apusenilor. Aproape 50% dintre profesorii școlilor privesc cu răceală spre elevii lor ortodocși, iar uneori elevii sânt

ispitiți a-și săvârși rugăciunea de dimineață după rânduiala apuseană. Uneori sânt obligați chiar, a cerceta capela catolică. Spre curmarea acestor nereguli a fost necesară intervenția căpeteniei bisericii ortodoxe — după cum ne informează *Ekklesia*. Facultatea de teologie din Varșovia are aproape 200 elevi, iar numărul catedrelor este 9. Deși facultatea funcționează în cadrul unei universități eterodoxe, este totuși sub supravegherea imediată a căpeteniei bisericii ortodoxe din Polonia.

Prof. N. Neaga.

Noi n'am avut copilărie...

Povestesc așa vremile ce s'au dus. Țes faptele de azi povestea mai departe. Povestea este limpede. Ca toate poveștile. Numai că, povestea noastră este adevăr — curat și crud. Crâmpee dulci nu sânt țesute 'n ea. Nici împărați și smei, nici zine. În pânze stă brodat un chip de om.

Omul încercărilor. Eroul din poveste. Tabloul unei generații... a celor cari n'am avut copilărie.

Când — spun copiii — barza ne-a făcut cadou părinților, ori când aceștia pescuitu-ne-au din apa râului din sat, în zări se încingea furtună. În zile de zbucium, cu nori și ceață, în zilele de toamnă posomorâtă și galbenă, atunci ne-am născut. Măicuțele ne-au înfășiat în dragoste. Căldură ni-au împrumutat din sufletul lor cald. Ca măicuțele... Dar nu ne-au legănat, nici nani, nani n'au cântat la căpătâiul nostru. Povești străbune, cânt de leagăn, nu ne-au petrecut în raiul somnului nevinovat... Căci n'a fost vreme de povești și de cântat. Abia de-au prins să ne așeze 'n leagăn, când norii, grămădiți de-acum deasupra casei, amenințau pământul cu prăpăd de foc și ape. Așa a fost...

O dungă roșie a sfâșiat văzduhul. Pământul s'a clătit din temelii.

Potop de foc prin țări și peste neamuri. A izbucnit furtuna. Cum n'a mai fost... Șuvoiul apelor a smuls din cale totul. Numai pe noi nu ne-a clătit din loc. Pe noi și pe măicuțele. Așa ne fu uraita. Dar stâlpii casei au fost duși departe, prin țări cu câmpuri de bătaie. Noi... singuri, singuri... acasă.

Cu plugul și cu sapa 'n timp de vară, războindu-se cu greul vieții peste eamnă, înghenunchiate la icoana Făcătoarei de minuni în revărsat de zori și în amurgul serilor, numai de noi nu se puteau griji măicuțele îndoliate. Când întindeau mâini trudite, să aline leagănul ce ascundea trupșorul nostru, mișcarea se încremenea pe la mijloc de drum. Apoi scoțând din sânul lor hârtii mototolite, ceteau «scrisoare de pe fronturi». Dela tata... Și slovenind de zeci de ori aceleași șire, ticluite 'n abur sângelui, lacrimile șerpuiau pe

prin critica făcută științelor exacte, arătând valoarea lor relativă. Dar întru cât bergsonismul poate întări și documenta științific concepțiile creștine ortodoxe, lasă să se vadă din analiza cărții pe care am anunțat-o, deoarece prea multe considerațiuni preliminare, deși nu sânt inutile, riscă totuși să strice armonia unei expunerii, în care sântem ținuți să nu ne depărtăm niciodată de titlul indicat.

«*Les deux sources de la morale et de la religion*», ultima și frumoasa care a lui Bergson, captivează în primul rând prin farmecul stilului ei. Regăsești în ea splendoarea originală, suflul inalterat, propriu și cărților lui anterioare: *Essai sur les données immédiates de la conscience*, *Matière et Mémoire*, *Évolution créatrice*, *Energie spirituelle*. Filosoful rămâne el însuși. El e nutrit mai mult ca oricând de erudiție, dar de o erudiție asimilată, trecută minuțios prin filtrul discernământului său, de o erudiție care l-a îmbogățit fără să-l facă mai puțin personal.

Care sânt deci, în ochii lui Bergson, aceste două surse ale realului pe teren religios și moral? Considerăm în primul rând cele două surse ale moralei. Una, mai aparentă dar mai puțin intimă, se anunță socială. Formată dintr-o «masă de obligațiuni parțiale», obligațiunea, care emană dela societate, se impune în mod natural la toți, fără să violenteze pe nimeni. Dacă ea are influență asupra eului individual, este pentru că acest eu este și social, chiar de ar fi vorba de «Robinson în insula sa». Supunându-se exigențelor societății, eul individual se satisface, într-o anumită măsură, pe sine însuși. Dar numai într-o anumită măsură; de unde urmează caracterul de presiune, pe care îl implică obligațiunea.

Această presiune de altfel nu exclude alte obligațiuni particulare și cu atât mai puțin libertatea. Ea nu este o necesitate fizică, ci e obligațiune morală.

Bine înțeles, noțiunea de morală intră aici în înțelesul incomplet și relativ al ei. Căci izvorul acestei obligațiuni cu epitetul de morală sânt societățile restrânse și închise. Această concluzie o scoate Bergson din introspecțiunea individuală și din psihologia concretă a trecutului omenesc.

S'ar părea că ne găsim în morala școlii sociologice a lui Emile Durkheim. Ni se spune precis că obligațiunea morală, în sine irațională, porcede dintr-o presiune, pe care grupurile sociale o exercită asupra membrilor care le formează. Dar în timp ce pentru Durkheim, întregul cuprins al moralei omenesci este de origine socială, Bergson învață dimpotrivă că morala completă și absolută, adevărata morală, emană în fond dela o a doua sursă, vine mult de mai sus, anume din iubirea divină. Ea nu este întru nimic presiune suferită din partea unei societăți închise, ci răspuns iubitor al oamenilor la chemarea Dumnezeuului iubirii; ea este morala iubirii de Dumnezeu și de aproapele. «Religiunea exprimă acest adevăr în felul ei spunând că noi iubim pe ceilalți oameni în Dumnezeu. Marii mistici declară că au sentimentul unui curent care merge dela sufletul lor la Dumnezeu și se întoarce dela Dumnezeu la neamul omenesc», (p. 50).

(Sfârșitul urmează)

N. Grosu.

Nr. 2930

Comunicat

Se aduce la cunoștința tuturor oficiilor protopopești, parohiale și a profesorilor de religie și catihetilor ortodocși din învățământul secundar, normal și profesional din cuprinsul arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, că împărtășirea cu sfânta cuminicătură a elevilor și elevelor se va săvârși într-o zi de peste săptămână, anume de-

stinată acestui act sacramental în cadrele unei liturgii speciale pentru elevi cu participarea On. corp profesoral de religie ortodoxă și cu îndeplinirea exercițiilor spirituale, prescrise de rândurile bisericești.

În ziua destinată cuminicării elevilor și a elevelor, nu se vor ține prelegeri.

On. Minister al Instrucțiunii publice a aprobat acest aranjament prin adresa cu Nr. 48.502 din 4 April a. c., dând ordin tuturor școalelor în acest sens, la intervenția cu Nr. 2519 din 29 Martie a. c. a I. P. S. Mitropolit Nicolae.

Sibiu, 6 Martie 1932.

Consiliul arhiepiscopal

Sf. Sinod

În 30 Martie c. s'a deschis sesiunea ordinară a Sf. Sinod. La ora 10 s'a celebrat serviciul divin în catedrală. După aceasta membrii s'au întrunit în palatul patriarhiei, sub președinția I. P. S. Sale patriarhului Miron. Ministrul instrucțiunii publice și al cultelor, dl prof. N. Iorga, citește mesajul de deschidere a sesiunii.

Se procedează apoi la alegerea comisiunilor, cărora li se repartizează lucrările curente.

Se ia în discuție proiectul de lege pentru reorganizarea învățământului teologic. Discuțiile se continuă după amiază, precum și în ziua a doua, în 31 Martie, când s'a examinat chestiunea privitoare la profesorii dela seminariile și academii teologice; s'a admis ca recrutarea profesorilor să se facă prin concurs, la ambele categorii de școli.

Terminând examinarea proiectului de reorganizare a învățământului teologic, Sf. Sinod și-a prorogat sesiunea.

Proiectul se înaintează ministrului instrucțiunii și cultelor spre a fi depus în parlament.

Citiți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

Cărți publicate, în timpul din urmă, de foști călugări ai mănăstirilor noastre, — nu-l mai pomenim cu numele, — pierd din vedere binele de neprețuit pe care îl face credința propovăduită de cei mai modești slujitori ai altarelor, prezenți, în aceste cărți, ca figuri ridicole.

Faptul a produs resentiment nu numai în cercurile direct interesate, ci și între mireni preocupati de soarta bisericii noastre.

Eată o vrednică manifestare a acestui resentiment:

«Ori care om cinstit, — scrie de curând un confrate din capitală, — trebuie să regrete atacurile aduse bisericii țării, chiar când între slujitorii ei sânt și «oameni» cari greșesc. Scriitorul călugăr care va fi judecat de mai marii săi pentru cele scrise în volumele sale cu tiraj mare, nu poate fi simpatic opiniei românești fiindcă lovind în slujitori, jignește pe

Dela „Reuniunea meseriașilor români din Sibiu“

Joi, în 31 Martie c., s'a ținut în sala festivă a Reuniunii a treia ședință literară din anul curent. Conferențiar a fost dnul Nicolae Colan, rectorul Academiei teologice «Andreian», vorbind peste o oră despre însemnătatea sărbătorii ce vine: a învierii Domnului Isus Hristos în legătură cu reînvierea sentimentului național românesc și a bunelor obiceiuri din trecut, cari au contribuit în măsură foarte mare la pregătirea sufletelor pentru evenimentul fericit din 1918: întregirea neamului românesc și realizarea idealului național, pentru care s'au adus atâtea jertfe, s'au suportat pedepse, temnițe și martirajuri din partea generațiilor apuse, ducând lupta neîntreruptă și dărză și cu un idealism, care azi a dispărut. Conferența a fost ascultată cu încordare din partea numerosului public, în majoritate tinerime de ambele sexe, și răsplătită cu frenetice aplauze. — La urmă s'au distribuit, prin loterie, 20 cărțile bune între participanți.

— Duminecă, în 3 April c., a avut loc adunarea generală ordinară a Reuniunii la ora 3^{1/2} d. a. Adunarea a fost deschisă și condusă de președintele Em. Cioran, protopop. După cuvântul de deschidere, secretarul Reuniunii a citit vastul Raport general despre activitatea anilor 1930—31 și Darea de seamă a situației financiare cu 31 Decembrie 1931. Raportul general și darea de seamă a fondurilor s'au luat la cunoștință cu aprobare din partea membrilor prezenți, dându-se comitetului absolutului și votându-l-se comitetului mulțumită protocolară pentru activitatea depusă. Din raportul general reiese că vechea reuniune a meseriașilor noștri români se află în plină activitate pe care o continuă în cadrele trase de foștii vrednici înaintași; tot asemenea și starea financiară este mulțumitoare, sporind averea în acești 2 ani cu peste 80.000 lei. După ce s'a dat expresie condolenței pentru membrii răpasați, s'a întregit comitetul pe restul duratei de un an, iar la ora 5 dl preșident mulțumind membrilor prezenți pentru participare și pentru interesul arătat la cele prezentate adunării generale, cum și pentru disciplina și ordinea observată, — închide adunarea.

Felicităm pe neobosiții conducători și colaboratori ai acestei vrednice și vechi reuniuni, dorind a avea cât mai multe asemenea societăți în toate orașele țării. D.

zbârcite de necazuri și dureri... De-atunci, se vede, jalea s'a nfrățit cu noi, ne-a fulguit și alungat copilăria...

Iar când ne-am ridicat cât masa din mijlocul casei, atunci în locul hoinărelor prin ogradă și prin praful uliței, ne-am înjugat la muncă... n'aveam timp de joc.

Dar... se risipi furtuna. Era tocmai în vremea când dascălul din sat se năzuia să ne coboare în taina slovei. Am învățat, cum am putut. Și anii au trecut pe nevăgăte n' seamă. Dar, fără copilărie. «Ziua păcii» n'a fost ziua bucuriei pentru toți. Pentru mulți din noi n'a fost. Căci abia acum am priceput de ce se vestejiau măicuțele în plâns. Cei așteptați n'au mai sosit! Cei cari ar fi putut oblădui copilăria noastră, cei cari ar fi putut-o reînvia, dormiau de veci pe câmpuri de bătae...

Dar nu ne-am lăsat învinși de greul vieții. Ne-am dus prin școli, pe

la orașe. Ca să învățăm. Ce gând frumos! Ne-am pătruns de el...

Dar, n'am prea învățat. N'am putut să învățăm prea mult. Căci fiecare pas ne era spionat de greutatea zilelor. Ne temeam de ziua care vine, contemplând-o în cea de azi și n' sălbătăcia celor cari s'au dus. Și adesea ne gândeam la pâne: «Pânea noastră cea de toate zilele». În mijlocul orelor de studiu, pe străzi la ntoarcerea spre casă, ni se ncrețeau frunțile de griji... pentru pânel Preocupări de bătrânețe!.. Și n' fața ochilor adesea se înfățișa cuvântul: foame. Pe timp frumos, cu soare mult, cu libertate, cu imbieri la veselie, cum nu ne-am fi jucat copilărește? Dar nu puteam. Cine ni-ar fi dat cele de trai? În loc de joc, munceam. Mai adesea, pentru pâne...

Din povestea vieții noastre știm: noi n'am avut copilărie. D. Călugăr.

stăpân, — e lege omenească, și legile acestea au și ele rădăcini mai profunde decât socotim noi cei veșnic grăbiți.

«Sânt destule cărări pentru a reclama și a produce reforme, nu e nevoie să dăm mulțimii subiect de râs și glume, găsind că unii slujitori nu respectă îndeajuns Casa Stăpânului. Căci misterele religioase sânt puterea de rezistență a noroadelor: fără credință într-o pace și odihnă cinstit câștigată, lanurile și ogoarele acestui pământ n'ar mai fi din greu răscolite pentru pânea noastră cea de toate zilele»...

Cei vizați vor înțelege oare că n'avem trebuință de o literatură care, în sinceritatea sa superficială, devine brutală și periculoasă?

Organizați Oastea Domnului

Știri din protopopiatul Sf. Gheorghe

— Conferențe religioase. — Adunarea protopopească. — Conferența preoțească. —

Cu începutul Postului mare s'au inaugurat și anul acesta conferențele religioase, împreunate cu festivale. În fiecare Sâmbătă se țin la ora 6 seara în biserică, cu concursul școlărilor normale de fete. Dna directoare Eugenia Vasilescu, femeie înțelegătoare și cu mult simț religios, dă cel mai cald și prietenos sprijin, ca aceste manifestări cucernice să fie încoronate cu deosebit succes. Dna directoare alege din revista religioasă «Fântâna Darurilor» versurile religioase de recitat, precum și bucățile potrivite de citit. — Corul elevelor, condus de dsoara profesoară de muzică Olimpia Dumbravă, sau, în absența sa, de dna subdirectoare Benghea, la fiecare conferință cântă câte 3 cântări religioase. După prima cântare-rugăciune urmează conferința, după aceasta recitarea de versuri religioase, din partea unei eleve dela școala normală. Vine o cântare bisericască a corului, după care o bucată religioasă, citită de o elevă a școlii normale, terminându-se ear cu o cântare bisericască. — Înainte de festival, se slujește vecernia. Prima conferință a ținut-o pr. protopop Aurel Nistor, vorbind despre puterea credinței. —

Adunarea protopopească e convocată pe ziua de 12 April în biserică din Sf. Gheorghe. —

Conferența preoțească, adică adunarea de primăvară a despărțământului Asociației clerului, e convocată pe Luni 11 și Marți 12 April. Meditația pentru mărturisire o pregătește preotul Aurel Radu, Hăghig, ear cea pentru cuminicare diaconul Ioan Șoșu din Băcel. *Coresp.*

Ioan Popovici-Deseanu, viața și activitatea sa, conferință, de Ed. I. Găvănescu, profesor. Arad. 1932. Tip. diecezană. — O broșură, apărută ca Nr. 1, din Biblioteca Ateneului popular din Arad, ca pios omagiu adus memoriei fostului fruntaș arădan și vajnic luptător pe teren politic, național și bisericesc, I. P. Deseanu, dela a cărui naștere s'a împlinit în 1931 o sută de ani. Prețul broșurii, de 35 pagini, 25 Lei. Se vinde la Librăria Arhidiecezană, Sibiu.

Cu ruga de seară...

*Cu ruga de seară... miros de tămâie
În sufletu-mi rece-de-acum să-mi rămâie
Și'n candela stânsă s'aprinde o făclie
Ș'o rugă smerită în vremea târzie.*

*Apoi în genunchi, cu ochii în lacrimi
Să plâng cu amar pe rugul de patimi.
Și lacrima-mi clară ca bobii de rouă
Să-mi picure 'n suflet viața cea nouă.*

*Ca lespedea rece mi-e sufletul trist
Când nu am aproape de mine pe Crist.
În vremea ispitei mi-e șoapta mea stinsă
Și 'ntreaga făptură în rugă cuprinsă.*

*Cu ruga de seară, miros de tămâie
În sufletu-mi cald de-acum să-mi rămâie.*

Nic. Nicoră-Dobârceanu.

Pagina pastorală

Stăpânul și Sluga

— Cuvânt pentru Duminică V din postul mare —

Nu știți ce cereți... Celce voește să fie mai mare între voi, să fie slujitorul vostru, și care va vrea să fie întâi, să fie slugă tuturor.

(Marcu: 10, 38, 43—44).

Un preot, vorbind ascultătorilor săi despre falimentul materialismului, spunea că arginții lui Iuda și materia arde pe sufletul omenirii de astăzi, fiindcă-i lipsește orientarea cuvântului lui Dumnezeu și lipsește cârmaciul, Mântuitorul Hristos, dela cârma vieții noastre.

Astăzi avem prilejul să vorbim despre unul din cuvintele lui Dumnezeu, ca să putem trece de pe planul materialist al vieții, pe planul vieții creștine și adevărate.

Apropiindu-se sărbătoarea Paștilor, Mântuitorul, împreună cu ucenicii Săi, a luat ca de obicei drumul Ierusalimului. De astădată mergea pentru ultima dată. Toți erau triști. Isus mergea înainte, veneau apoi ucenicii, «cuprinși de teamă», de-o nelăsteasă spaimă. Cu toții aveau presimțiri triste.

La un moment dat, Isus se întoarce spre ucenici, le surprinde tristețea și le grăește: «Iată ne vom duce în Ierusalim, ear fiul omului va fi vândut arhierilor și cărturarilor și-l vor osândi la moarte și-l vor da în mâna păgânilor. Și aceștia îl vor batjocori și-l vor scuipa și-l vor biciui și-l vor omorâ, dar după trei zile va învia», (Marcu, 10, 33—34).

Pentru a treia oară și pentru ultima dată spunea El acest lucru ucenicilor. Nici de astădată n'a fost înțeles. Au pornit mai departe. Isus în frunte, ucenicii în urmă. Toată istoria patimilor și a suferințelor trecea acum prin sufletul Stăpânului nostru: vinderea, judecata, batjocura, bătaia, crucea, răstignirea, Golgota...

Iar ucenicii?... Rupseră tăcerea și se priceau cu gânduri de mărire lumească. Ei s'au fost convinși că Isus este Mesia. A făcut minuni în fața lor. Aveau însă credința greșită,

ca toți evreii, că Mesia va fi un om puternic, împărat mare, care va subjugă împărățiile pământului, ear ei vor face pe stăpâni.

Învățăcelii Iacob și Ioan, grăbindu-și pașii, s'au apropiat de Isus și i-au cerut ca pe unul să-l așeze de-a dreapta, pe altul de-a stânga în mărirea sa. Dar El li-a răspuns: «Nu știți ce cereți?... După un scurt dialog Mântuitorul cheamă la sine pe toți învățăcelii și le grăește: «Știți că cei ce se socotesc domnitori peste popoare, au asupra lor putere și mai mari lor le stăpânesc. Dar între voi nu trebuie să fie astfel; ci care va vrea să fie mare, va fi slujitorul vostru, și care va vrea să fie întâi, va fi tuturor slugă. Că și fiul omului n'a venit ca să i se slujească, ci ca să slujească și să-și dea sufletul răscumpărare pentru mulți». (Marcu, 10, 42—45).

Consternare pentru ucenici. Cum? Cel care vrea să fie primul, să fie ultimul? cel care vrea să fie mai mare, să fie tuturor slugă? Aceasta e împărăția Mesiei? Nu sânt ei săraci, nu sânt ei supuși, nu sânt ei blânzi, nu sânt ei prigoniți și umiliți? Până când tot așa?...

Până la Înviere și până la Pogorârea Sf. Duh au rămas ucenicii tot zăbavnici cu inima a crede și cu mintea departe de-a înțelege Scripturile sfinte și cuvintele învățătorului. Până atunci ei s'au mișcat pe planul material al lumii. Lângă crucea de pe Golgota nu a rămas decât un singur ucenic, ear Petru s'a lăpădat de trei ori de Isus. Numai întăriți de minunea Învierii și iluminați de puterea limbilor de foc, au intrat în misiunea de *Apostoli*, cari, prin cuvântul și viața lor devotată adevărului veșnic, au răspândit învățătura creștină până la marginile pământului. Numai după Înviere și după Rusalii au înțeles ei ce înseamnă a fi *primul* între oameni și ce înseamnă a fi *slugă* tuturor oamenilor. —

Materialiștii află un motiv de slăbiciune pentru Creștinism, atunci când îndeamnă pe oameni să fie blânzi și umiliți și să fie cu iertare și cu împăcaciune unii față de alții. Creștinismul învață pe om să fie slugă. De aceea — zic ei — nu-l

bun creștinismul. Omului îi sâde bine să fie stăpân, să fie viteaz și tare, să deie năvală înainte, pe cei slabi să-i calce în picioare. Cel îndrăzneț și tare să trăiască, cel slab să peară sau să fie slugă.

Dar creștinismul nu este o religie a slăbiciunii, nici a slujirii rău înțelese, sau a umilinții fără de nici un capăt. Creștinismul nu este religia celor slabi. Din contră. Creștinismul este religia celor tari, este religia forței, a forței celei adevărate, a *forței sufletești*, față de care forța materială rămâne în veșnică inferioritate. Creștinismul e religia omului activ, a personalității creatoare și libere, a personalității care tinde spre lumină și spre asemănarea cu Personalitatea supremă, cu Dumnezeu, conform imperativului evanghelic: «Fiți desăvârșiți, pecum și Tatăl vostru cel din ceruri este desăvârșit» (Matei, 5, 48). Creștinismul e religia curățeniei și a muncii pozitive și constructive, a *muncii de perfecționare*. Numai popoarele creștine cunosc acest fel de muncă. «Cel ce nu lucrează, să nu mănânce», iar cel ce nu-și arată vrednicia sporindu-și dăruirile fiecești, talanții cu cari l-a înzestrat Dumnezeu, este o slugă lenesă și vicleană, care se aruncă în întunerecul cel mai din afară...

Creștinul este luptător, bun ostaș al lui Hristos, el luptă cu credință, cu nădejde și cu dragoste, împotriva stăpânitorilor întunerecului veacului acestuia și împotriva duhurilor răutății. Cu ce fel de arme? Cu armele lui Dumnezeu: cu adevărul, dreptatea, dragostea, credința și rugăciunea, — cu evanghelia păcii și cu sabia Duhului, care-i cuvântul lui Dumnezeu (cf. Ef. 6). Prin astfel de arme luptă creștinul și arată cu îndrăzneală taina Evangheliei.

Este adevărat că Creștinismul vorbește și de umilință, de bândeje, de iertare, de milă și de alte sentimente nobile, care trebuie să împodobească chipul unui creștin desăvârșit. Însă aceste virtuți alese nu tradează slăbiciune, ci putere sufletească, o tărie care izvorește dintr'o sinceră și serioasă *cunoaștere de sine*, care lipsește cu desăvârșire trufașilor.

Despre educația tineretului

(3)

Socrate ne este prezentat ca un caracter sublim și puternic, pentru că și-a golit paharul morții în cea mai desăvârșită liniște, iar înaintea sfârșitului său nu a exclamat: «Părinte, dacă așa este voia Ta, treacă dela mine paharul acesta». Nici n'a zis: «Sufletul meu amărât este până la moarte.» Dar tocmai aceasta este taina mării lui Hristos, că El împreună în Sine ambele lumi. Sufletul Lui are rădăcini puternice în Cel Veșnic și se coboară totodată adânc și în lumea omenească. Participă la cele omenești, suferă, gustă întregul conținut al vieții și totuși se ridică deasupra ei.

Prin aceasta sublimă și mult cuprinzătoare viață este el în stare să săvârșească ceace nu a putut Socrate: să formeze suflete care se cristalizează cu desăvârșire în dragoste; care se

coboară adânc în viață și totuși rămân de o tărie durabilă. Este ușor să rămâi tare, dacă te izolezi în răceala marmorei, dacă rămâi străin de adevărata viață omenească, de zbuciumul sentimentelor. Vrei să fi curajos, dar nu intri în valuri, ca să nu te îneci.

Și caracterele mari ale stoicismului ne prezintă în fața vieții și a oamenilor o independență spirituală vrednică de admirat, însă le lipsește cu desăvârșire or ce sentiment covârșitor; ei trăiesc în o amorteală apatică și se tem că compătimirea moale pe om; stăpânirea de sine a a înțeleptului este puternica lor cetate, din care privesc cu mândrie și cu răceală spre alergarea nebună a oamenilor.

Însă problema arzătoare a existenței omenești nu primește nici un desnodământ prin această atitudine. Din contră, ea poartă în sine o

teamă și o slăbiciune față de nevoile mari ale societății omenești. Omul nu îndrăznește să arate o compătimire vie, temându-se că în aceasta se pierde pe sine. Dar astfel ocolește însăși problema. Să fii independent de oameni, și totuși să te simți strâns legat de ei, aceasta este adevăratul scop al culturii interne. Ea singură este creată pentru cerințele vieții. Numai prin ea se desvoaltă într'un sănătos echilibru toate puterile sufletești și pe noi ne păzește atât de-o bolnavă izolare. Cât și de-o sclăvie socială.

Astfel am fi zugrăvit pericolul desvoltării unilaterale a elementului psihic bărbătesc. Ceealaltă tot așa de periculoasă unilateralitate ni-o prezintă firile moi. Sânt suflete pline de dragoste, compătimire, cărora însă le lipsește elementul independenței personale și a voinței nelnduplecate. Prin înclinarea lor spre o coborâre la nevoile semenilor și prin dorința

Nu oricine poate fi bun și blând. Brutal, mai ușor.

În evanghelia Duminicii de astăzi, Mântuitorul prevede drumul crucii și proroceste tot ce avea să se întâmple cu El. A șovăit El o clipă, s'a dat înapoi din calea suferinței?... A stat în fața fariseilor, i-a mustrat aspru și a învățat totdeauna în public, — dar s'a înfricoșat El vreodată?... În grădina Getsimani a ieșit El înaintea celor peste o mie de slugi și soldați înarmați cu săbii și sulii, și cu o sfântă și cerească bărbăție i-a întrebat: «Pe cine căutați»? Când i-au răspuns că «pe Isus Nazarineanul», — El li-a zis: «Eu sânt!» Și a repetat: «Nu v'am spus, că *Eu sânt*!» — În fața arhierilor Ana și Caiafa, în fața lui Pilat și Irod, în fața soldaților sau a crucii, sau pe cruce, — a șovăit El, s'a tânguit, a cerșit ceva? Totdeauna și-a păstrat mlaștrea și divină înfățișare și nu s'a trufit, nu s'a plâns, niciodată.

În istoria bisericii creștine găsim atâtea exemple de mucenicie de bunăvoie și de tărie de caracter, pe care nu o mai aflăm în altă religie sau putere lumească. Mucenicia creștină, în trecut și în prezent, este dovadă că bărbătorii legii creștine nu pot adevăra nimic, nici nu pot coborâ ceva din autoritatea și frumusețea adevărului creștin.

Acest adevăr, referindu-ne la evanghelia de astăzi, ne spune, că atunci când cineva cere mărirea lumescă, nu știe ce cere, pentru că poartă o mărirea deșartă. O mărirea care deosebește pe unii oameni de alții, este distincție care prea adeseori trufeste. Și acest lucru nu se potrivește cu Duhul și cu litera Sf. Scripturi, după care toți oamenii sânt egali, fii ai aceluiași Părinte ceresc și frați întruolaltă.

Mărirea trebuie să se bazeze pe meritul personal arătat în *slujirea aproapelui*.

Singura destinație justificată, singurul motiv de înălțare, este slujirea celor mulți, chemarea de slujire a celor mulți.

Cu cât vrei să fii mai mare, cu atât trebuie să slujești și să povățuești mai pe mulți, — și cu cât vrei

să fii mai întâi, cu atâta trebuie să te lași mai în urma celor pe cari i-ai slujit și ajutat. Gradul de înălțare și de mărirea se măsoară după vrednicia personală, pe care ți-ai arătat-o servind pe alții. Tu vei fi ultimul în ordinea celor cari trebuie slujiți. Cu cât e mai mare numărul celor pe cari i-ai slujit înaintea ta, cu atâta vei avea mai multe motive de înălțare față de toți aceia în slujba cărora ai stat. Așa e omenește și mai ales creștinește. Totdeauna primul, și cel mai mare, trebuie să rămână ultimul și să fie slugă tuturor.

Cum să slujim pe aproapele? Așa cum a slujit Mântuitorul nostru omenirea. El s'a jertfit pe cruce pentru noi și pentru păcatele noastre. Pe bolnavi să-i servim ca samarineanul milostiv; pe săraci și lipsiți ca Sf. Pavel care colecta pentru înfometății din Ierusalim prin toată Grecia și Macedonia, — și pe toți oamenii să-i servim așa precum ne-a slujit Hristos, și așa precum slujește un părinte adevărat pe fiii săi.

Aici se ascunde secretul adevăratei personalități creștine și principiul gradelor din ierarhia socială. Numai purtând sarcinile unii altora, plinim legea lui Hristos, — și fericită va fi omenirea, care în aspirațiile sale religioase, morale și culturale, se razimă pe astfel de bărbați integri, cari înainte de-a ajunge la mărirea au fost slugile tuturor și cari nu râvnesc mărirea decât cu condiția de a fi ultimii cari profită pe urma slujbei lor. Acolo e fericirea și binecuvântarea lui Dumnezeu.

Toate aceste lucruri par departe de noi, poate visuri. Totuși ele sânt absolut necesare, ca pâinea, ca apa, ca aerul. Sânt condiții de viață. Ni le cere viața adevărată, viața după Evanghelia și viața noastră de toate zilele, pe care o vrem mai bună, mai curată, mai după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Când cereți dar mărirea lumească, nu știți ce cereți: Celce vrea să fie primul, să slujească și pe ultimul; și celce vrea să fie mai mare, să nu se depărteze de cei mai mici.

Fericiți *veți fi*, de veți face așa.
Pr. Il. V. Felea.

Meditații *

Decl. voi așa să vă rugați:
Tatăl nostru carele ești în ceruri.
Matei 6, 9—13.

Rugăciunea aceasta începe cum trebuie să înceapă fiecare rugăciune adevărată, cu duhul înfierii: «Tatăl nostru». Nici o rugăciune nu va fi bineplăcută lui Dumnezeu, dacă în ea nu putem zice: «Sculă-mă-voi și mă voi întoarce la tatăl meu». Acest duh al așezării de fii, sesizează repede pe Tatăl, «care ești în ceruri», și se înalță în smerită rugăciune: «Stințească-se numele tău». — Copilul care șoptește: Abba, Părinte, devine asemenea înfricosatelor cete ale Cheruvimilor, care se înalță cântând și strigând cântare de biruință: «Sfânt, Sfânt, Sfânt». — Dela această închinare, până la duhul larg al dragostei, numai un pas mai este, care rodește obișnuit tocmai din o abdicare completă îm-

* Adaptări după autori diferiți, din limba germană și franceză.

binată cu rugăciunea: «Vie împărăția Ta, fie voia Ta, precum în car așa și pe pământ». După aceasta, urmează minunata expresiune, a dependenței de Dumnezeu și a încrederii în El: «Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ni-o nouă astăzi». — Iar dacă ne vom examina bine lăsându-ne călăuziți și luminați de sfântul Duh, vom descoperi că nu depindem numai de Dumnezeu, dar suntem și păcătoși: «Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiții noștri». Și după ce ne-am făcut iertării părtași, după ce prin dreptatea lui Hristos am fost socotiți și noi ca atare și vrednici de iubirea lui Dumnezeu, ne rugăm cu umilință, ca să fim păziți așa: «Și nu ne duce pe noi în ispită». — După o mărturisire bună și după o împărtășire, fiind socotiți ca iertați, căutăm ca să nu mai greșim din nou; îndreptarea înaintea lui Dumnezeu, naște în noi dorul arzător după sfințenie. — «Și ne iartă nouă greșalele noastre», însemnează un apel de justificare; «și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuește de cel rău», o cerere pentru a ne sfinți. — Stimulare în bine și mântuire de rău. Ca o încununare a rugăciunii domnești, avem o splendidă și plină de biruință doxologie: «Că a ta este împărăția și puterea și mărirea în veci. Amin».

Ne bucurăm că împăratul nostru stăpânește în împărăția pronoiei, că mila lui se întinde până la marginile pământului, iar stăpânirea lui va dăinui în etern.

În felul acesta, rugăciune aceasta scurtă, prototip al tuturor rugăciunilor, ne duce sufletul sus, în comuniunea cerescului nostru Stăpân. — Doamne, învață-ne să ne rugăm.

Pr. Gh. Secaș.

INFORMAȚIUNI

Alegeri de preot. În parohiile *Petrila Poent* și *Petrila Lunca din sus*, din protopopiatul Jiu, s'au făcut alegeri de paroh. În prima a fost ales par. C. Zolcan, profesor de religie în Petroșani, colaborator al ziarului nostru, — iar într'a doua dl *Eusebiu Opresan*, absolvent al Academiei teologice. Alegerile, conduse de prot. I. Duma, au decurs în ordine desăvârșită și în mijlocul unei însufiețiri, care îndatorează pe noii aleși la realizarea multor speranțe. Să le ajute Dumnezeu!

În stil bizantin. Societatea compozitorilor români a organizat Duminică, în 27 Martie 1932 la biserica «Popa Rusu» din București, prima audiție a liturghiei corale în stil bizantin. S'au executat cântări liturgice de: Anastasescu, Chirescu, Kiriac și Cucu, dându-se probă de ceea ce poate fi liturgia corală în acest stil, ce respectă tradiția muzicală. «Acestă prezentare corală, raportează un ziar din capitală, a avut darul unei senine suavități și a unei propulsii spre înălțare, spre spiritualizare, din cele mai alese. Părea că ne aduce aminte de cândva, — aveam impresia că sântem transportați, în timp, spre niște vremi defuncte ale trecutului nostru... Încercarea, vrednică de laudă a societății compozitorilor români, merită să fie continuată și în alte locuri.

Românii transnistrienți încearcă zi de zi să fugă în țara noastră. În cete de zeci de oameni, familii întregi, se apropie de gheata Nistrului. Dar, până să ajungă la noi, cei mai mulți mor împușcați de bolșevici. De curând au fost omorâți de gloanțe vreo două sute, între cari și câțiva preoți. Au scăpat cu viață vreo 60 de oameni.

Nou ziar. În București (Calea Rahovei 101) a apărut, cu ziua de 24 Martie, gazeta săptămânală independentă, politică și de informații, sub conducerea unui comitet, *Femea Politică*, pentru a îndruma femeia română în marile frământări sociale de astăzi și a o pregăti pentru apropiatul viitor. Primul număr publică articole de: Elena Văcărescu, Alexandrina Cantacuzino, I. Pitar, P. B. Marian ș. a. Abonamentul 250 lei anual.

Vagonul pentru demonstrații de apărare aero-chimică, plecând din capitală a sosit și în gara Sibiu. Rostul propagandei, organizate de Liga apărării aero-chimice, este a pregăti locuitorii împotriva unor eventuale atacuri dușmane cu gaze. Vagonul a fost vizitat Vineri, Sâmbătă și Duminică de populația orașului și județului Sibiu.

Adunare generală. Primim: «Asociația pensionarilor civili din județul Sibiu», constituită în Mai 1931, a ținut prima sa adunare generală anuală, Mercuri în 30 Martie 1932, la ora 4 d. m. în sala cea mare a prefecturii județului Sibiu. Adunarea a fost bine cercetată. Numărul membrilor de prezent e peste 300. Societatea are și *Fond de înmormântare* în care sânt înscrise peste 150 membri. Din partea Secretariatului și a Casieriei societății s'au prezentat adunării diferite rapoarte, în baza cărora s'a dat descărcare Consiliului de administrație și Casieriei pe gestiunea anului 1931 și s'a votat bugetul pentru 1932. S'a luat act cu plăcere, că Asociația pensionarilor civili a fost înregistrată la tribunalul din Sibiu ca persoană juridică. A produs multă mahnire însă, faptul, că din 1 Ianuar încoace s'au redus pensiile în mod înspăimântător și se distribuie cu mari întârzieri. Consiliul de administrație s'a reînțregit pe un nou period, prin alegerea următorilor membri, cu aclamație, dnl: Dr. Brukner, Dörr, Gherghel George, Popescu Ioan, Petkovsky și Dr. Vecerde Nicolae. Însfârșit s'a făcut apel să se înscrie în sinul Asociației cât mai mulți pensionari, în interes propriu. — Sediul Asociației este în palatul Prefecturii jud. Sibiu, Str. Șaguna Nr. 10. Ore de birou: Luni, Joi și Sâmbătă, dela 4—6 d. m.

Din Măruș-Brașov. ni se scrie: Din inițiativa și sub conducerea preotului Andrei Badiu, ajutat de inv. dir. Gh. Țițea și cu concursul studenților Gh. Mărușanu și Valer Țițeu, se organizează în fiecare Sâmbătă seara câte o șezătoare culturală-artistică. În aceste șezători se țin sătenilor noștri conferințe de educație religioasă și morală, socială, din istoria și geografia poporului românesc, se citează cărți de literatură, li se dau sfaturi felurite, se fac coruri și recitări. De partea artistică se ocupă în mod lăudabil învățătorul dir. Gh. Țițea. Poporul participă în număr considerabil. Activitatea culturală, condusă de par. A. Badiu, este o pildă frumoasă, demnă de urmat și în alte părți, cu aceleași bune roade ca aici. Gh. M.

În Institutul de surdo-muți al statului, în Cluj, se primesc copii surdo-muți (băieți și fete) apți pentru învățământ, dela vârsta de 6—10 ani împliniți. Cererile timbrate, însoțite de actul de naștere al copilului, se vor înainta Direcțiunii institutului, până la data de 10 Mai 1932.

În cursul lunii acesteia, direcția poștelor, ținând seamă că în anul curent se împlinesc 500 de ani dela moartea voievodului Alexandru cel Bun, — celce a înzestrat țara cu mănăstiri, biserici, școale ș. a., — va emite un timbru comemorativ care poartă chipul domnitorului moldovean.

Poșta redacției

«Întâmpinare». Nu e pentru noi.

Pr. Dr. N. Terchilă.

Nr. 53/1932.

(12) 1—3

Concurs

În temeiul ordinului Nr. 699/932 Plen. al Prea Ven. Consiliul arhiepiscopesc, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela înființarea lui publicării în Telegraful Român pentru înțelegerea postului de protopresbiter ortodox român al tractului protopopesc Hunedoara.

Beneficiile împreunate cu acest post sânt:

a) Locuință corespunzătoare.
b) Jumătate din toate veniturile parohiale din parohia centrală Hunedoara. (Cealaltă jumătate a veniturilor revine capelanului protopopesc permanent, în conformitate cu ord. Prea Ven. Cons. arh. Nr. 3191 din 11 iunie 1929).

c) Salariul de paroh dela stat.
d) Salariul protopopesc dela stat și diurnele pentru vizitațiunile canonice în protopopiat.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs, însoțite de documentele prevăzute de lege, în termenul indicat, Prea Ven. Consiliu arhiep. ortodox-român din Sibiu.

Hunedoara, din ședința consiliului protopopesc, ținută în 23 Februar 1932.

Președintele Cons. protopopesc:

Prof. Ion Duma
adm. prot.

Notar:

Constantin Dăncilă
paroh Mărierău.

„Aprobat”

Nr. 1715.

Sibiu, din ședința plenară a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 28 Martie 1932.

Consiliul arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu.

A APĂRUT**BISERICA IMPOTRIVA CONCORDATULUI**

Declarațiunea Episcopatului ortodox român prezentată la discuția pentru ratificarea Concordatului, în ședința dela 23 Mai 1929, a senatului român de

Dr. NICOLAE BĂLAN
Arhiepiscop și Mitropolit

Prețul Lei 30.— + spese Lei 5.—
Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițând prețul prin mandat postal.

În editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhidiecezane a apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu:

HRISTU ANDRUTSOS
profesor la facultatea de teologie din Atena

DOGMATICA

bisericii ortodoxe răsăritene

Traducere autorizată de

Dr. DUMITRU STANLOAE
profesor la Academia teologică „Andreiană”

Prețul Lei 300.—, plus spese postale Lei 20.—

Librăriilor și direcțiunilor institutelor teologice pentru comande de cel puțin 10 exemplare li se dă 20% rabat.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu se poate procura:

Confesiuni și Secte

studiu istoric-misionar

de

Arhiereul

Grigorie Leu Botoșăneanu

Prețul Lei 120.—, plus spese postale Lei 10.

ANUNȚ**Tuturor oficiilor protopopești și parohiale din arhiepiscopie**

Având în vedere dispozițiile testamentare ale fericitului mitropolit Șaguna precum și regulamentele pentru administrarea Librăriei și Tipografiei arhidiecezane, atragem atențiunea oficiilor parohiale și protopopești ca toate rechizitele, utensiliile de cancelarie, imprimate și tipărituri oficiale precum și obiecte rituale și cărți bisericești să se procure dela Tipografia și Librăria arhidiecezană.

Aceste așezăminte au fost îndrumate să execute prompt orice comande făcute de către oficiile parohiale și protopopești.

Consiliul arhiepiscopesc

A apărut:**Un anahronism și o sfidare: STATUL ROMANO-CATOLIC ARDELEAN**

studiu istoric juridic

de

ONISIFOR GHIBU

profesor la Universitatea din Cluj, membru corespondent al Academiei Române

însoțit de

Concluziunile Comisiunii istorico-juridice privitoare la desființarea Statului Catolic

Prețul Lei 400.—, plus spese postale Lei 15.—

Se poate procura dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițându-se prețul plus spesele postale prin mandat postal.

A apărut în editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhidiecezane și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană de aici din Sibiu broșura:

„Profeții mesianice în vechiul Testament”

texte alese de dl NICOLAE NEAGA, profesor suplent la Academia teologică „Andreiană”, din Biblia publicată sub îngrijirea Sfântului Sinod în 1914, cari texte, pentru că să fie cât mai accesibile la înțelegerea din Exegetică în institutele teologice sunt înzestrate cu titluri în conformitate cu importanța lor mesianică. Prețul unui exemplar e Lei 55.—. Librăriilor și direcțiunilor institutelor teologice pentru comande de cel puțin 10 exemplare li se dă 20% rabat.

Librăria Arhidiecezană.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura

...toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!

Predici și îndrumări omiletice de

Preotul Gheorghe Secaș

Prețul Lei 80.—, plus porto Lei 5.—

A apărut

În «Biblioteca bunului păstor» Nr. 17 scrierea

„La picioarele Mântuitorului”

Scurte meditații pentru preoți, prelucrate după A. Huonder, din limba germană

de

Ioan Moșolu

profesor la liceul ortodox român «Andre Șaguna» din Brașov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Prețul Lei: 80.

În zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă și prețioasă, tuturor preoților din arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi citit această carte. Ea este de recomandat și oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

ORDINEA BAILOR

Baie în bazenul de înot și lecții de înot

Pentru bărbați:

Luni: închis
Marți: dela 8—10 ore a. m. pr. urcate
Miercuri: dela 8—10 ore a. m.
Joi: dela 8—10 ore a. m.
Vineri: dela 8—10 ore a. m.
Sâmbătă: dela 8—10 ore a. m.
Duminică: dela 7—9 ore a. m.

Pentru femei:

Luni: închis
Marți: dela 10—12 ore a. m. pr. urcate
Miercuri: dela 10—12 ore a. m.
Joi: dela 10—12 ore a. m.
Vineri: închis
Sâmbătă: închis
Duminică: dela 9—10 ore a. m.

Baie de familie:

Luni: închis
Marți: dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara pr. ur.
Miercuri: dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Joi: dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Vineri: dela 10—12 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Sâmbătă: dela 10—12 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Duminică: dela 10—12 ore a. m.

Pentru bărbați:

Băi de abur și de aer cald

Luni: închis
Marți: dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara prețuri urcate
Miercuri: dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Joi: închis
Vineri: închis
Sâmbătă: dela 8—12 ore a. m., dela 1 $\frac{1}{2}$ —5 p. m., dela 5—7 $\frac{1}{2}$ ore seara prețuri reduse
Duminică: dela 7—12 ore a. m. prețuri urcate

Pentru femei:

Băi de abur și de aer cald

Luni: închis
Marți: închis
Miercuri: închis
Joi: dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara prețuri urcate
Vineri: dela 1 $\frac{1}{2}$ —5 ore p. m. dela 5—7 $\frac{1}{2}$ ore seara prețuri reduse
Sâmbătă: închis
Duminică: închis

Băi de cură

Luni: închis
Marți: dela 8—10 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —4 ore p. m.
Miercuri: dela 8—10 ore a. m. și dela 4—7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Joi: dela 8—10 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —4 ore p. m.
Vineri: dela 8—10 ore a. m. și dela 4—7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Sâmbătă: dela 8—10 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —4 ore p. m.
Duminică: dela 7—10 ore a. m.

Băi de cură

Luni: închis
Marți: dela 10—12 ore a. m. și dela 4—7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Miercuri: dela 10—12 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —4 ore p. m.
Joi: dela 10—12 ore a. m. și dela 4—7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Vineri: dela 10—12 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —4 ore p. m.
Sâmbătă: dela 10—12 ore a. m. și dela 4—7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Duminică: dela 10—12 ore a. m.

BAI DE PUTINA

Luni: închis
Marți: dela 8—12 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Miercuri: dela 8—12 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Joi: dela 8—12 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Vineri: dela 8—2 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Sâmbătă: dela 8—2 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Duminică: dela 7—2 ore a. m.

În zilele de sărbătoare are valoare ordinea de Duminică.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura și tiparul Tipografiei arhidiecezane.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura cartea:

Înalt Prea Sfinția Sa Patriarhul României

DR. MIRON CRISTEA

Înalt Regent

OMUL și FAPTELE

Contribuțiuni la studiul istoriei bisericești române ortodoxe contemporane

de

ION RUSU ABRUDEANU

Volumul I

Prețul Lei 500.—, plus spese postale Lei 20.—. Suma se poate trimite prin mandat postal.

La Librăria Arhidiecezană se află de vânzare cartea acum apărută

Piccolo

a cunoscutei scriitoare, dna **Constanța Hodoș**. Sânt 19 povestiri pline de farmec. Copiii le vor citi cu mare plăcere. Prețul 40 lei, și porto 12 lei trimis recomandat.

Au apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Cântări funebreale

pentru cor de bărbați, de:

Dumitru Cunțan

Prețul Lei 30, plus spesele postale Lei 12.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană:

Introducere în sfintele cărți ale

Testamentului Vechiu

de Arhipresbiterul-Mitrofor Dr. **VASILE TARNAVSCHI** prof. titular la Facultatea de teologie din Cernăuți. Prețul Lei 400.—. La comande se alătură Lei 20.— pentru spese postale.